

kaj besed, že je odjeknil iz izbe strel. Osebe, katere so čule pok, so prihitele v hišo in so našle Suhača nezvestnega v mlaki krvi. Tekoč mu je pognal v vrat revolversko kroglo. Hudo ranjenega so takoj obvezali in je bil prepeljan z rešilnim avtomobilom v ptujsko bolnišnico. Obstreljeni je v bolnišnici 23. junija umrl. Omenjena sosedka sta se med seboj tožarila.

Dalje časa iskan tat žita prijet. V gozdu na Kamenščaku pri Ljutomeru so prijeli orožniki Jožka Stojka z Mote. Očitajo mu štiri vlome, pri katerih je pokradel pšenico, koruzo in druga živila.

Tat odnesel meso in mast. Jožef Pihler, kmet v Ločicah pri Ptuj, je spravil zadnje dni seno s travnika. Ko se je vrnil domov, je opazil, da je dobil v odsotnosti nezaželjen obisk. Neznani tat mu je sunil vso mast in meso v vrednosti 500 din.

Nenavadna hudobija. V vinogradu Antona Finka v Vešeniku pri Slov. Konjicah so še neodkriti zlobe v noči poškodovale 400 komadov trt s tem, da so uničili šparone. Približna škoda je cenjena na 2000 din za letos. Ker se pa skrajno zlobna poškodba v treh letih ne bo mogla nadomestiti, znaša v celoti preko 6000 din.

Kratko na svobodi. 43 letni delavec iz Pristove pri Šmarju pri Jelšah je presedel pred kratkim sedemletno ječo v mariborski kaznilnici radi kraje. Prvo priložnost v svobodi je uporabil v to, da je izmaknil v noči pekovskemu mojstru Avguštinu Terglavu iz Gaberja pri Celju kolo. V Celju v Cankarjevi ulici je tata na kolesu zaustavil stražnik in ga je pozval, naj mu sledi na stražnico. Zasačeni tat je odvrget kolo in se je spustil v beg proti Zavodni, stražnik jo je ubral za beguncem. Pod Jožefovim hribom je policist dohitel tata, ga je odgnal na stražnico, kjer je priznal dejanje in je bil koj izročen sodišču.

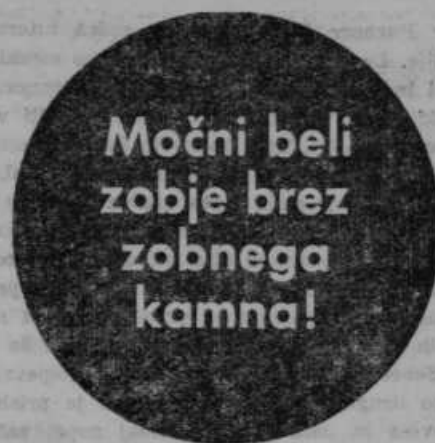
Nevarnega vlomilca so aretirali v Ljubljani. V Ljubljani so prijeli in zaprli na podstrešju hiše Vladimirja Lokarja v Ko-

menskega ulici 30 letnega vlomilca Avgusta Sotošeka iz Podsrede. Sotošek je strokovnjak za vlome na podstrešja in mu očitajo po tej aretaciji 20 nedovoljenih izpraznitev shramb.

Prosluli tolovaj prijet. Orožniki iz Vevč pri Ljubljani so prijeli v Sp. Hrušici v zasebni sobi proslulega tolovaja Ignaca Salaja. Imenovani je star 36 let, rojen v Crensovcih v Prekmurju in se je ukvarjal z vsem mogočim. Nekaj časa je bil krovec, nato čevljar, pozneje trgovski potnik in končno je postal razbojnik. Bil je dvakrat kaznovan radi nekkih vlovov na tri leta ječe, vsega pa je prebil po zaporih osem let. Salaj je pobegnil letos 5. januarja kot aretiranec iz splošne bolnišnice v Ljubljani in se je spretno izmikal oblasti. Po pobegu so domnevali, da se je zatekel kam na Hrvaško, a je ostal v resnici v okolici Ljubljane, kjer je bil strah in trepet zlasti vsem in krajem od Ježice proti Sostrem in Lazam. Salaja dolžijo v zadnjem času desetih večjih vlovov, pri katerih se je polastil bogatega plena. Ob aretaciji je presenečeni tolovaj pograbil velik revolver in ga je nameril proti prvemu orožniku. Njegov tovariš je hitro priskočil in iztrgal Salaju revolver iz rok. Razbojnik se je udal orožnikom šele po razorožitvi.

Slovenska Krajina

Sobota. Pri nas je gostovala ljubljanska drama. To je bilo prvo uradno gostovanje naše drame. Sobota je pokazala, da zna ceniti tako visoko ustanovo naše kulture in jezika. Trikrat so gostje nastopili na odru, in sicer z zelo izbranim sporedom. Prvi večer so predvajali Gogoljevo dramo »Ženitev«. Na praznik sv. R. T. popoldan so gledali naši otroci priljubljeno pravljico »Snežulčica«, zvečer pa je imela Sobota priliko videti na odru Nušičevo komedijo »Pokojnik«. Pri vseh predstavah smo imeli priliko slišati lepo dovršeno slovensko besedo in do podrobnosti podano igranje. Dvorana je bila pri vseh predstavah nabito polna. S tem smo naj-

Sargov

KALODONT

proti zobnemu kamnu

bolje pokazali, kako znamo ceniti naše kulturne ustanove in tudi, kako smo potrebni ravno mi ob meji velikega naroda slovenske besede. Drama ni imela pri nas materialnih koristi, saj to ni bil njen namen, imela je pa velik moralni učinek in ravno radi tega smo vodstvu drame kakor tudi igralcem zelo hvaležni. Želimo, da ne bo dolgo, da bomo zopet lahko videli igralce, ki smo jih tako vzljubili.

Šalamenci. Čudno se nam zdi, da hodijo otroci iz naše vasi v dve šoli, in sicer katoličani k Sv. Sebeščanu, luterani pa v Puconce. Tudi naši otroci morajo čutiti politiko. Nekateri prej vsegamogoči ljudje so hoteli na vsak način spraviti našo dečo v šolo v Puconce, ker je pri Sebeščanu šolsko poslopje, ki je last katoličanov in dobi cerkev najemnino. Zahtevali so komisijo, ki naj dožene, kam je otrokom bližje, ali k Sebeščanu ali v Puconce. Vsak pameten človek se je temu smejal, ker že otroci vedo, da je k Sebeščanu bližje kot v Puconce. Meriti bi se namreč morala daljava do šol, ne pa morda le do prvih postopij. In glejte čudo! Dognali so, da

Osem delavcev utonilo v petroleju

V mehiškem Tampicu so pri vrtanju za novimi petrolejskimi vreli naleteli delavci na izredno močan izvir, ki je s takšno silo bruhnil na dan, da je bila odprtina v par minutah zalita do vrha. Delavci so se v strahu za življenje zatekli v bližnjo kantino, katero je petrolej kmalu dosegel. Osem delavcev je pri tem utonilo, ostali so se rešili z urnim begom.

Gosli iz papirja

Neki angleški vojak indijske armade, po imenu Herbert Wratten, je naznanil angleškemu patentnemu uradu nenavadnega patent. V svojem prostem času v Indiji je v neki samotni garniziji našel možnost, kako bi se dale gosli izdelovati iz papirja. Za ta namen

Januš Golec:

Ponarejevalci

Po pripovedovanju strica z Dravskega polja iz preteklih in sedanje dobe

Nemotena pot ga je ugrela, moči so mu pojemale vsled bolečin. Njegov pobeg se je zavlekel v ure radi počasne hoje in ovinkov, katere je moral delati po polju, ker se le ni upal na čisto odprt kolojov.

Pri dobrih prijateljih

Ves onemogel se je priplazil v pozni noči do vasi Loka na Dravskem polju. Potrkal je pri dobrem znancu. Ta mu je odprl in se ga je tako prestrašil, da je na glas zakričal pri prvem pogledu na nočno strašilo v nenavadni obleki. Šele Jurijev prosič glas je prijatelja spomnil nedavne aretacije poznega gosta, ki išče najbrž pomoči ter kritja pred zasledovalci. Spustil ga je v hišo. Begunec se je zgrudil za peč in niti govoriti ni mogel radi šklebetanja zob. Znanec ga je okrepčal z žganjem ter čajem, ga spravil v posteljo in šele izpod tople odeje je Jurij povlekel v presledkih, kako so ga že imeli zaprtega in je zaenkrat srečno pobegnil iz bolnišnice. Razlagal je, da si ni upal na materin dom v Rošnja radi

25

orožnikov, kateri ga bodo že koj drugi dan na vse zgodaj tamkaj iskali. Zavlekel se je z zadnjimi močmi v sosedno Loko, kjer se mora odpočiti v raj nekaj dni ter dobiti drugo obleko.

Orožniška patrulja je pretaknila drugo predpol dne za beguncem vso Rošnja. Nikdo ni vedel povedati, da bi se bil iskani zatekel tjakaj. Na srečo orožnikov v sosedno Loko ni bilo, ampak so zavili v šentjanski gozd, kamor bi se resno preganjani človek skril najlažje.

Jurij se je nemoteno odpočival v Loki dva dni in si hladil s previtki nič dobrega obetajoče rane. Dobrosrčni gostitelj mu je izprosil pri sosedih obleko. V navadnega poljanca oblečen je odšel po dveh dneh na večer v Starošince. Tam se je nameraval ali pozdraviti ali pa umreti pri dobrih ter usmiljenih ljudeh.

V njemu dobro znani vasi je kmalu preprosil nekega posestnika, da mu je dal zatočišče, dokler se ne pozdravi. Jurij je ostal v bolniški postelji v Starošincih celih deset tednov. Usmiljeni Samarijan mu je kupoval v mestu zdravila, s katerimi si je izpiral rane. Dobival je izdatno hrano, premagal je kljub jetičnosti vnetje in rane so se mu začele celiti brez vsake zdravniške pomoči.